

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 20

בס"ד ערש"ק פר' תזריע כ"ט ניסן תשנ"ו

דבר החברותא

ן כבר נאמר שבית ראשון נחרב על שלש העבירות החמורות ולאחר שבעים שנה נבנה, ובית שני נחרב על שנאת חנם עדיין לא נבנה, וכל שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כאילו נחרב בימיו הרי שעדיין העוון של מחלוקת ושנאת חנם ביננו ובימי הספירה עלינו להתאמץ יותר בכדי לתקן ענין זה.

א ת הקשר של בין "ואהבת את ד' אלוקיך" לבין "ואהבת לרעך כמוך" כמאמר הידוע של הבעש"ט על הפסוק "בנים אתם לד' אלוקיכם" שאם אוהבים את האבא אוהבים גם את ילדיו. צריכים אנו לקיים, וזה יביא אותנו לקבלת התורה האמתית בבחינת "ובאו כולם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד" אכ"ר.

ך כינו לחגוג את חג החירות המסמל את חירות האדם מהחמץ שזה היצה"ר והחילוננו לספור את הימים לקבלת התורה שהיא התדבקות מוחלטת בקב"ה.

א ולם לאחר חורבן בית שני קבלו ימי ספירת העומר משמעות נוספת שהיא האבלות על הסתלקותם של עשרים וארבע אלף תלמידי ר"ע על שלא נהגו כבוד זה לזה שמשמעות הדבר כלפינו היא, ללמוד וללמד את הכלל של רבי עקיבא, "ואהבת לרעך כמוך" ובפרט בימים האלו עלינו להזהר ולהשמר בכבודו של הזולת, מלדבר לשה"ר ורכילות, שאם לא כן מי יודע עוד כמה זמן תארך גלותינו עד שיבא גואלינו ומשיח צדקנו.

פנינים יקרים

מלכותו יתברך יכול לפעול גם כן שיכופו אותו מן השמים ג"כ אם רוצה בזה כי הכל לפי רצון האדם (שפת אמת על התורה)

ולא עם הארץ עם בגינו נבראת הארץ, צדיק אמת קדוש וטהור אשרי לו, דבוק באלוקיו, לומד תורה לשמה, הקב"ה גוזר והוא מבטל, הוא גוזר והקב"ה מקיים, אלא שלא זכה לבחינת אין ממש, א"א לו לבא למדרגת חסיד, שהוא אין ממש אחר כל המדרגות והשגות שמשיג, בטל ומבוטל כעפר בעלמא, ואין בו שום חפץ ורצון, אלא שיתקדש שמו הגדול בקדושה ובטהרה. (נוצר חסד על אבות ב' ה')

אות המילה היא אות שהוא עבד ה' שכל גופו וכוחותיו הם של השי"ת שלכן צריך לעבוד את השי"ת לא רק מצד שכר ועונש אלא משום שהוא כולו של השי"ת.

(דרש משה פר' תזריע)

כאשר זכה שכל האדם לראות אמתת מציאותו יתברך, מיד נכנס בו שמחת גיל אין קץ ונשמתו נעימה עליו והדמיון משלים עם השכל לחזות בנועם ה'... (אמונה ובטחון פרק א')

יקריב אותו לרצונו - מלמד שכופין אותו עד שיאמר רוצה אני (ריש ויקרא - רש"י) פי' מי שרוצה עכ"פ להיות תחת עול

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

הבאנו השבוע מכתב שמפאת אורכו לא נכנס המדור של הר"ר גדליה סגל ואי"ה בפעם הבאה נכניסהו

אין זון אדר ב' תש"א

לתפילתנו, להתקשרותנו אליו, ולפרסום שמו ומלכותו בזה העולם השפל ע"י האנוש ובבחינה של בחירה ועל כן שולח לנו סיבות שיביאונו להתקשרות אתו. וכשם שאין תורה נקנית אלא ביסורים אף לא תתכן התקשרות עם השי"ת באמת תמים ובלב שלם אלא ע"י יסורים שמזמין השי"ת לאדם בימי חלדו, הן יסורי הגוף והן יסורי הנפש, הן יסורי עצמו והן מכאבי וסבל הסובבים אותו והשייכים לו מבחינת שורש נשמתו.

ואף אתה יקירי בכלל עם ישראל גם לך יש נשמה המצפה לתיקונה ולחזרתה לצור מחצבתה ממנה חוצבה, מתחת לכסא הכבוד, ואף ממך מצפה בוראך להתקשרות ולהתדבקות אליו ולהכנעה מפניו. וברצות ה' כל אלה ממך הביאך בזה העולם, הוליכך בנתיב היסורים שלך משחר ימך וזיווג לך את רעייתך תחי' עמו"ש אשר בודאי יש לכם שותפות בתיקון נפשכם ובבניית חייכם, ולאחר שהיה הבנין שלם נתן ה' לכם את בתכם הילדה תחי' שהיא נשמה גבוהה, כפי שניתן לראות מסיבילה, והשגחתו יתברך שהביאה אל תוך ביתכם, משום מה?

ראוי לנו שנשים אל ליבנו כי בעצם מתחוללת ומתהווה כאן תמונה שלמה שלכל אחד מאיתנו יש חלק בהתהוותה ובהשתלשלותה ולכל אחד מאתנו האפשרות לראות ע"י שימת לבו את מציאותו האמיתית ולעלות על המסילה העולה אל בית האלוקים, או ח"ו להגות ממסילה זו.

הבה ונאמין כי בעיקרו של דבר מבקש

בודאי ידוע לך ידידי כי כל הנחלים הולכים אל הים, והרבה דרכים נסללו במשך הדורות ע"י הצדיקים האמיתיים מנהיגי עם ישראל שנשלחו להורותנו הדרך להגיע אל תכלית ותיקון נפשינו. וכ"א נמשך לדרך המולכת אותו ו"השייכת" לו מטעם שורש נשמתו וגלגוליו. והקב"ה מנהיג ומוליך את כל המנהיגים את קהילתם בדרך המסוגלת להם ושומר אותם מכל רע ולא מביאם ח"ו לידי מכשול בדרכם, אם מדובקים הם באמונתם בהשי"ת ובמשה עבדו.

כל יהודי מאמין יודע שהשגחתו יתברך פרושה על כל העולם והברואים והרי השי"ת הוא אין סוף, אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואיך אנו יכולים לראות הנהגתו אותנו והשגחתו עלינו? אלא אמור מעתה שהשי"ת צמצם עצמו כביכול ע"מ שנוכל להשיגו לפי השגתנו והוא בעינינו בהתלבשות סיבות המזדמנות לאדם בימי חייו עלי אדמות, הקב"ה גם מזווג לאדם זיווגו השייך לו ומברכו בפרי בטן אשר גם המה נשמות הקשורות לו והשייכות אליו. והוא השי"ת מזמין לו חיותו ע"י פרנסה זו או אחרת אשר גם אליה נוטה האדם מחמת שייכותו לזה וכד' וקוצב לו שנותיו שאותם עליו לחיות ובהם לתקן את קלקוליו שבכל הדורות החל מחטא עץ הדעת.

ועוד איוה ה' לו, תפילה ועבודה מקרוצי גושי חומר. וכן מצינו באבותנו אשר מנע ה' מהם פרי בטן עד אשר העתירו הרבה לה', וכ"ז מפני שהתאוה כביכול הקב"ה לתפילתו וכ"א בבחינתו ובנסיונותיו שמנסה אותו ה' לדעת אם לבו עם ה' אם לא. וכלל זה שייך גם לגבינו, והקב"ה מתאוה

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

יסורים סבלת גם בהיותך עול ימים ומה לתינוק ולהתקשרות לבורא? אבל האמת שכשם שהרוצה להשיג תואר ד"ר או פרופסור יודע שיש צורך ללכת ראשית דבר לגן הילדים, לבית הספר, לאוניברסיטה ולעבור בחינות קשות ורק לאחריהם יגיע אל תוארו הנכסף, כמו כן לא יכול האדם להגיע אל תכליתו מבלי שיעבור את מבוך הדרכים של חייו, מבלי שישתתה וימצה את כוס ומנת יסוריו - ולא יוכל האדם לתקן פגמי נפשו המזוהמת בחטא ועוון זה דורות רבים מבלעדי היסורים שיביאוהו לחפש לתקן פגמיו ולבקש מהשי"ת שיעניק לו מתנת חנם, ולא מתוך שברון לב אלא מתוך הכרת המציאות - ונמצא שיסוריו וסבלו הם שהקנו לו את מקומו הנכסף שמשם יוכל לזעוק אל ה' לקרוא אליו בחזקה ולהתדבק בו.

ומכאן ואילך בהתדבק האדם בבוראו במחשבתו בעת יסוריו וכאביו הרי הגיע אל מטרותו, מטרת היסורים, ובוה הרגע מתבטל יסוריו שהרי כבר אין יותר לה' חפץ ביסורי האדם אחר שכבר התדבק ומתדבק בו, ואז מציפים את האדם נחלי שמחה אמיתית כמו של תינוק השרוי בחיק אמו שהיא כל חייו ומאוייו, ועיין בתניא בפרק י"ב באגרת התשובה שאמר "וטעם השמחה ביסורי הגוף שהיא טובה גדולה ועצומה לנפש וכו'..."

אמת נכון הדבר שחובה על כל איש מישראל לחפש לצאת ממכאוביו, ונוסף על הדרך להשיג מרפא למחלה כפי שתארנו לעיל, יש עוד דרך והוא לחפש אחר תרופות ולדרוש ברופאים שיביאו מזור למחלה. וכולי עלמא לא פליגי, שאין ברופאים ובסמים שהם נותנים ולא כלום, אלא שמאחר וניתנה רשות לרופא לרפאת

בוראנו מאיתנו התדבקות בו, והדרך להשיג ההתדבקות הוא ע"י יסורים הבאים מהשי"ת לכל אדם כפי יכולתו ומדרגתו, וצורת היסורים, מהותם וחזקתם הכל מדוד ותפור כפי מידותיו ונועדו כאמור לעיל לדבקנו בהשי"ת שע"י היסורים נחפש ישועתנו להימלט מצרותנו ונחפשה דרכנו ונחקורה עד הגיענו אל מסבב הסיבות ב"ה, וכאשר אנו שרויים בכאבנו, אז ורק אז, נוכל לדעת - כל אחד לפי השגתו - מה הוא צער השכינה בגלותא שהיא תמצית הכאבים והיסורים שירדו לעולם מיום ברוא ה' אלוקים שמים וארץ, אז ורק אז, נהיה מסוגלים לזעוק ממעמקי הלב לה' השוכן עמנו בצרותנו "עשה למענך אם לא למעננו"

אין ח"ו מטרת היסורים "סטירת לחי על התנהגותנו (ואוי לנו ולנפשנו אם השי"ת היה נותן לנו סטירת לחי אפי' על אחת מאלפי אלפים ורבבות מהפגמים שפגמנו) אלא ברחמיו המרובים שלח לנו כאבים ולחצים על מנת לעוררנו להתדבקו בה' ולקרוא אליו באמת, ולמה שלח לזה כך ולזה כך? אין זה מעניינו, וכל מה שעלינו לדעת כי מאת ה' היתה זו היא נפלאה בעינינו וכגובה שמים מעל הארץ כן גבהו דרכיו ונפלאותיו מבינתנו אבל מה שברור הוא שהקב"ה הבטיח לנו (בל ידח מאיתנו נדח ועד יום מותנו מצפה לנו להנטותו לתחיה, ובהיות שוישמון ישורון ויבעט, היינו כי מי שלא התנסה או מתנסה ביסורים חזקה עליו שיבעט ע"כ ברך אותנו ה' ביסורים שהם המציאות המסוגל לקשר בינו ובין בוראנו ע"י שנקרא אליו בצר לנו והוא בודאי ישיענו, כתינוק המתרפק בחיק אמו ומבקש ממנה חפצו והיא משיבה לו אהבתה הגדולה מנה אחת אפיים.

ואל יפלא בעיניך האיך יתכן הדבר הרי

ע"י הכוח שנתן לרופא מאת ההשגחה העליונה והסגולות שנתן ה' לעשבים ולסמים הם המרפאים, וכולי עלמא מודים שיש זמנים שחובה לפנות לרופאים אך אלה גם אלה חייבים לזכור כי ישועתם הוא רק מאת השי"ת שנתן כוחו לרופאים.

ויש לפעמים שאדם דורש ברופאים ומחפש תרופות למחלתו ואילו כל הרופאים שאצלם היה נלאו מלמצוא דרך ומוצא למחלתו, וזה מפני שהאדם צריך להיפגש עם הרופא "המסויים" שלו השואב כוחו מזכויות של צדיקים המלמדים עליו זכות ומפני שעדיין לא מצאו את אותו הרופא המסויים לכן מתעכבת החלמתו ולפיכך אמר לך ... כי עליך להמשיך ולחפש רופאים אחרים ותרופות חדשות כי אל לך להתייאש מן הרחמים, מן החיפוש אחר "הרופא של בתך תחיי" השואב כאמור כוחו מאלו הקשורים בשורש נשמתם עם בתך תחיי ובודאי תמצאנו בעוה"ת. ובדומה לדרך הרפואה, גם בדרך האמונה ועבודת ה' יש אשר האדם צריך לחפש האדם המקושר אליו מבחינת שורש הנפש והוא המסוגל להוציאו ממסגר נפשו ולחלצו ממיצר. ויש לפעמים שזה האדמו"ר הזה ויוכל להיות בהחלט שזה דווקא האדמו"ר הזה או כל אדם אחר, ומאד יתכן שבהיעדר ההתקשרות המתאימה תידחה ח"ו ההחלמה המקווה, לפיכך אסור לזנוח שום הזדמנות הנקדחת לאדם, ומאד אבקשך לשים לבך בדקדקנות אחר סיבות השי"ת שהיפגשו ואולי יש בינו ובין בתך תחיי לאויט' מכנה משותף אשר נוכל כולנו להיוושע על ידו.

ואל תדמה בנפשך כי דרך חדשה יש כאן, לא מיניה ולא מקצתיה, ומחשבות אלו הן עצת היצר הרע לטורדך מן הישועה ולהגותם מן המסילה העולה בית אלוקים. ואותו יצר הרע גם השיאך לחשוב כי יסוריד משחר ימיד הביאוך להכנעה שלך בעת שאין ספק שההכנעה שלך אינה נקיה ומקורה יותר בעצבות ושברון לב שהרי הכנעה אמיתית ומקורית היא דבר קשה מאד להשגה והיא כרוכה בהרבה הרבה מלחמות שצריך ללחום על היצר המבקש לתת דמיון של הכנעה כדי להסיח דעתו של אדם מהכנעה להשי"ת.

דברי הנכתבים כאן ואלו שאמרתי לך בשעתו הם בתכלית הפשטות לא הרים וגבעות, לא פילוסופיה, אלא דברים פשוטים ואמיתיים מלב אל לב. ואם ההשגחה העליונה הפגישה אותנו, משמע שאנו באותו קלחת ורק בהליכה משותפת ב"אחדות" ובחיפוש ביחד אחר פתרון בעייתנו נוכל להיוושע לא אני יוכל להיוושע מבלי למצוא את אלו הקשורים אתי בשורש נשמתי ולא אתה, ומשפחתך שיחיו, תוכלו להיוושע אלא א"כ תמצאו את הרופא הנכון, את התרופה המתאימה, את הצדיקים המלמדים עליכם זכות, את האנשים הקשורים עמכם ויחד נעלה בית אלוקינו ונוכה לראות בישועתנו הפרטית והכללית אכ"י.

הדורש בשלומך ובשלום כל משפחתך והמאחל לכם בריאות בגוף רוח ונפש והצלחה בכל דרכיכם הטובים.

מפאת חוסר מקום הברכות לה"שמחה במעונם" נדחות לגליון הבא בע"ז

אפשר לקבל את גליון ה"חברותא" במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא 5, רמות: בביהכנ"ס ברח' רובין 18, בית צפפה: אצל הר"ר אברהם הררי, בני-ברק: משפ' שכטר רח' האדמו"ר מגור 22

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה

גליון שעבר נדפס לעי"נ הר"ר שלמה זאב בן ר' שמואל דוד הכהן ז"ל נלב"ע י"א ניסן

גליון זה נדפס לעי"נ האשה מרת חיה רבקה דבורה בת ר' אהרן ע"ה נלב"ע כ"ח ניסן